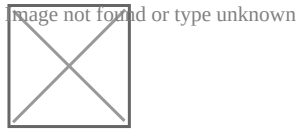

Πώς το πάθημα γίνεται μάθημα

/ [Πεμπτουσία](#)

[Myth42_mesa](#)

– Γέμισε ποντικούς το σπίτι! Αλωνίζουν στην κουζίνα τα βράδια... Άσε που τους ακούω να ροκανίζουν τα σανίδια της οροφής, χρατς, χρουτς, με τρελαίνουν όλη νύχτα...

Ο κυρ Θόδωρος άκουγε την τρομαγμένη γυναίκα του μην ξέροντας τι να κάνει, μιας και οι ποντικοί του σπιτιού του ήταν τόσο πονηροί, που σε καμιά ποντικοπαγίδα, απ' αυτές που είχε στήσει, δεν πιανόντουσαν.

– Έννοια σου, χαμογέλασε πονηρά, βρήκα τον μάστορά τους!

Και ο κυρ Θόδωρος, στ' αλήθεια, είχε βρει τον κατάλληλο «κυνηγό-εξολοθρευτή»: έναν καλοθρεμμένο γάτο!

Πράγματι, με το που μπήκε μέσα στο σπίτι, τους τρέλανε τους ποντικούς στο κυνήγι! Οι περισσότεροι ποντικοί έγιναν λαχταριστός μεζές του ψιψινόγατου.

– Δεν πάει άλλο αδέλφια, είπε στο συμβούλιο των ποντικών ο πρόεδρος Ποντικίδης. Όποιος μυρίζεται πρώτος τον γάτο, θα κουνάει τρεις φορές την ουρά του. Κι όποιος τον βλέπει, θα κάνει κι αυτός το ίδιο κι όλοι αμέσως θα χωνόμαστε στις φωλιές μας.

Και βέβαια, έπιασε το κόλπο του προέδρου Ποντικίδη. Μόλις δινόταν το σύνθημα... της ουράς, όλοι οι ποντικοί εξαφανίζονταν στις φωλιές τους. Κι ο γάτος μας για αρκετές μέρες, έχασε τους «μεζέδες» του κι άρχισε να πεινάει.

– Κάτι πρέπει να σκεφτώ, δεν μπορεί, θα τους τσακώσω στο τέλος...

Και το σχέδιο της σύλληψης των ποντικών ξεκίνησε: Ο γάτος μας μπήκε σ' ένα σακούλι – με χίλιους κόπους βέβαια – και κρεμάστηκε από μια πόρτα με το κεφάλι κάτω, κάνοντας τον ψόφιο. Ένας ποντικός όμως που τον είδε, καθώς έβγαλε το κεφάλι του από την τρυποφωλιά του, του είπε περιγελαστικά:

– Άκου φίλε, και σακούλι να ήσουν, εγώ ποτέ δε θα σε πλησίαζα!

Καημένε γάτο, δεν την ξαναπατάνε οι ποντικοί! Γιατί είναι γνωστό πως, **όποιος την πάθει μιά φορά, γίνεται δυο φορές πιο προσεκτικός στη συνέχεια!**

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Κατερίνα Σαββοπούλου

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις τον μύθο

%mythos_mathima_pathima%